

מסורת הש"ס

(א) מוסף וזבחם פי"א ה"ב ויזמא יג: ורש"י עג. [מור"ק דר:] ב"ק קי. הוריות יב: וירוש' סנהדרין פ"ב ה"א, הוריות פ"ג ה"ג, (ג) חגיגה כח, ירוש' חגיגה פ"ג ה"א, א [ויומא ל': ע"ש], (ד) חגיגה כ, ע"ש, (ה) חגיגה כ, ע"ש מוסף' טהרות פ"ח ה"ט, (ו) לעיל טז, (ז) חגיגה כא, (ח) ועי' בתוס' חגיגה כ: דמבוארים דבריהם טפ"ה, (ט) שי"ך לדרך צח: במתני' צ"ק, (י) לקמן קב:

שינויי גוסמאות

[א] צ"ל אוכל (ש"ס:); [ב] כצ"ל גוסף בר אשי אמר אבה הוא דבר בעד"ך שלשה ירוביה היו אומר זה בעל מום אכתיא לרבות טבול יום ומחוסר כפורים ואזנן שם טומאה אחת הוא: [ג] מיתות לא שנת ממקם (ש"ס:צ"ק: ד') נ"א מה לי טהור או דלמא ר' (כ"י:); [ח] כצ"ל כהן טמא: [ז] כצמתי"ו ושמ"י כהן המוטא: [ז] אלא ל"ק כל"ל (ש"ס:צ"ק: וכ"ג דש"ס), ועי' להלן אמת לר: [ח] אי אסח דעתיה האת שלישי ושביעי כו' (כ"י) (ביאור:); [ט] נמי בעי רעד אפילו לתרומה כל"ל (צ"ק:); [י] נ"א כתיב: (כ"י:); וביה בתרגום: [יא] דמדיד הא כל"ל (ש"ס:); [יב] מינת לחיטוי ממקם (ש"ס:); [יג] כצמתי"ו וד"ו את: [יד] ואמרו ולא יחלל שהעובדה שיעבוד איהו וכו' (כתב"י וש"ס); [טו] לערב (כתב"י וש"ס); [טז] הלכך הא דמיתות דהיא כו' (כ"י:); [יז] טבילה בדאסח כו' היט"ל (שכתב"י); [יח] צ"ל לע"פ (ש"ס:); [יט] ואלו אבנתי (כתב"י); הילכך לא אסח דעתיא ושיבתיא וכו' (ש"ס: וכתיב:); [כ] כן גירס' כה"ג, ועי' לע"פ שאל שומר מתמורה חס"ה ח"א טבילה לתרומה כיון שאיך חלל פסול דרענן, ונלפידותו לא אמי שפי' מיתב וכו' (ש"ס); וליק ורש"י יג"י מיתב לא: (כא) משום חשש טומאה כל"ל (שכתב"י); [כב] צ"ל וגורמא (ש"ס:); וכ"נ מהמ"מ שם: [כג] צ"ל היבוא ויתבא לדבטיס ומתקן (ש"ס:צ"ק:); [כד] נל"ל דבדרי (באה"מ:); [כה] צ"ל והמקריב (ש"ס:); [כו] צ"ל ומהמקריב (ש"ס:); [כז] צ"ל מניין לרבות (ש"ס:); [כח] אוכלים (ש"ס:); [כט] אי אמת למעוטי שאניו וכו' כל"ל (צ"ק:); [ל] גי' צ"ל חילוקי משגי אינו חולק ואבתי חילוקי ליה מבטעל מום כדפר"ך בסמוך ומשגי ערביא קרא, ועי' מנפ' שהקשו לפני הבהמה לא היה לורך למס' למנות כדריס אלו כללן דל"ן כסס שזס מידות או חוספת, ועי' חלמ' שחמ"ז: [לא] ממלן ואלין דבטיס קמי כנסת, ועי' הכנס' חל"ל בלמ' שלפני"ו, ומח"י משמע דמזקא חלוקי ועד קושיה: ועי' טה"ק וקד' דמקריב: [לב] הגיר' שלנו: [לג] נ"א חיפוק ליה כו' כדפרושיש בסמוך (ג"ליו:); [לד] צ"ל הגיה"ה (ש"ס:); [לה] כתיב' כ' דעיקר כוונתם לשלל גי' רש"י דגריס' אלא, ע"ש חלבוטס דכדיו, אבל בשמ"י מיוקן לשון הסוס' דל"ג הגיה"ה מתח' מינת ה"י: [לה] מינת בקדשים ממק, וי"ל בכל אדם (שכתב"י, ביא"ח); [לו] הטוספ' שכתובטיס הוא מנב"ח, ויבד"ו ליהל, ומתח' זה איתא הגיה"ה ומו' לא, ובשמי"רי וצ"ש הגי' הגיה"ה [ולכלן לפני ואי"ת כו' טוספ' שם עד כאן הגה"ה:]; [לפ"ו] הטוס' גרסי' כרש"י ולא חז' רק לפרש, ועי' ח"י' בלוקין, וגורסת צ"ק חגיב' שמשך ודא דנקט אונן דאונן אסור וכו': [לז] שנעשה גופו שני וכו' כל"ל (ש"ס:); [לה] כצ"ש וישי"ב ו' כחז' בתהלימא מנסת' טהרות [פי"א מ"ב בסופם]:

משמרה כולה, לא זרקו את הדם אלא אחד זרק ע"י כולן וכולן חולקין ואוכלין: קטן, פסול לעבודה דנפקא לן מאיש מזרעך לדורותם בהכל שזמטין (חולין דף כד:); ^(א) צסיפא וצקדשים אוכל דאמרין במנחות (דף עג.) איש כאישו איש חולק ואין קטן חולק ומדמעטי ליה מחלוקה מכלל דאכלי ועוד כל זכר כתיב: **יחלקנה**, ומהכא נפקא לן מתני' דקמני טבול יוס אינו חולק: **כל זכר כהנים יאכל לרבות צעל מוס**, ולקמן מוקמינן לה בצרקין (דף קג.) דלחלוקה רבייה דאי לאכילה לא אכטריך דהא כהדיא כתיב ביה (ויקרא כא) ומן הקדשים יאכל: **שכן אוכל כדכתיב ומן הקדשים יאכל: דלאורסא חוי**, לעבודה כגון הקטר חלנים: **רז יוסף אחר**, לרבות טבול יוס לחלוקה לא מצינת אמרת הא ^(א) אוקימנא מאי יאכלנה יחלקנה כו': **ראוי לאכילה**, צעל מוס: **כיון ולא חוי**, לעבודה לחיטוי ^(ב) ואפילו מקמי טומאה ורחמנא רבייה לחלוקה הלכך מה לי כשהוא צעל מוס לחודיה מה לי כשהוא טמא וצעל מוס דהא ^(ג) לא קרינא ביה המחטא מעיקרא ופליג השתא נמי ינפלוג: **מקריב אונן**, דכתיב ביה (שם כא) לאביו ולאמו לא יטמא ומן המקדש לא יאח אינו זריך ללאת מן המקדש כיוס מיתת אביו ואמו יד' שעבודתו אינה מחוללת ^(ד) הא אחר הדיוט שלא יאח חילל: ואינו חולק **לאכול צערב** ^(ה), לכשיפטר מאניעות, אלתא אע"ג דקרינן המחטא אותה לא פליג דעיקר חלוקה צאכילה תלי מדלפקה רחמנא בלשון אכילה הלכך ^(ו) ואין מקריב ראינו אוכלה אינו חולק שזמא רבינא ת"ש כהן גדול מקריב אונן ואינו אוכל ואינו חולק לערב ש"מ ראינו לאכילה לערב ש"מ ראינו מקריב כו': אונן נוגע ומינהי ^(ז) אונן ומחוסר כיפורים יצריבין מביילה לקודש א"ר אמי א"ר יוחנן לא קשיא כאן בשמטבל כאן בשלא מטבל וכו' מטבל מאי הוי הא הדרא עליה אנינות דאמר רבה בר רב הונא אונן שמטבל אנינותו חוזרת עליו ל"ק ^(ח) הא ידאסח דעתיה הא דלא אסח דעתיה היסח ^(ח) הדעת שלישי ושביעי בעי ^(א) דא"ר יוסמאי ברבי מתון א"ר יוחנן ה"היסח הדעת צריך הואה שלישי ושביעי לא קשיא הא דאסח דעתיה מת הא דאסח דעתיה מטמא שרץ טמא שרץ טמא מעלייא הוא הערב שמש בעי ^(ב) ועוד אפילו תרומה נמי ד"א"ר ירמיה באומר גשמרתי מדבר המטמאני ולא גשמרתי מדבר הפוסלני ומי איכא נטירותא לפלגא אין והתניא ^(ג) עודהו הסל על ראשו ^(ד) וזקנו את הדם אלא אחד זרק ע"י כולן וכולן חולקין ואוכלין: קטן, פסול לעבודה דנפקא לן מאיש מזרעך לדורותם בהכל שזמטין (חולין דף כד:); ^(א) צסיפא וצקדשים אוכל דאמרין במנחות (דף עג.) איש כאישו איש חולק ואין קטן חולק ומדמעטי ליה מחלוקה מכלל דאכלי ועוד כל זכר כתיב: **יחלקנה**, ומהכא נפקא לן מתני' דקמני טבול יוס אינו חולק: **כל זכר כהנים יאכל לרבות צעל מוס**, ולקמן מוקמינן לה בצרקין (דף קג.) דלחלוקה רבייה דאי לאכילה לא אכטריך דהא כהדיא כתיב ביה (ויקרא כא) ומן הקדשים יאכל: **שכן אוכל כדכתיב ומן הקדשים יאכל: דלאורסא חוי**, לעבודה כגון הקטר חלנים: **רז יוסף אחר**, לרבות טבול יוס לחלוקה לא מצינת אמרת הא ^(א) אוקימנא מאי יאכלנה יחלקנה כו': **ראוי לאכילה**, צעל מוס: **כיון ולא חוי**, לעבודה לחיטוי ^(ב) ואפילו מקמי טומאה ורחמנא רבייה לחלוקה הלכך מה לי כשהוא צעל מוס לחודיה מה לי כשהוא טמא וצעל מוס דהא ^(ג) לא קרינא ביה המחטא מעיקרא ופליג השתא נמי ינפלוג: **מקריב אונן**, דכתיב ביה (שם כא) לאביו ולאמו לא יטמא ומן המקדש לא יאח אינו זריך ללאת מן המקדש כיוס מיתת אביו ואמו יד' שעבודתו אינה מחוללת ^(ד) הא אחר הדיוט שלא יאח חילל: ואינו חולק **לאכול צערב** ^(ה), לכשיפטר מאניעות, אלתא אע"ג דקרינן המחטא אותה לא פליג דעיקר חלוקה צאכילה תלי מדלפקה רחמנא בלשון אכילה הלכך ^(ו) ואין מקריב ראינו אוכלה אינו חולק שזמא רבינא ת"ש כהן גדול מקריב אונן ואינו אוכל ואינו חולק לערב ש"מ ראינו לאכילה לערב ש"מ ראינו מקריב כו': אונן נוגע ומינהי ^(ז) אונן ומחוסר כיפורים יצריבין מביילה לקודש א"ר אמי א"ר יוחנן לא קשיא כאן בשמטבל כאן בשלא מטבל וכו' מטבל מאי הוי הא הדרא עליה אנינות דאמר רבה בר רב הונא אונן שמטבל אנינותו חוזרת עליו ל"ק ^(ח) הא ידאסח דעתיה הא דלא אסח דעתיה היסח ^(ח) הדעת שלישי ושביעי בעי ^(א) דא"ר יוסמאי ברבי מתון א"ר יוחנן ה"היסח הדעת צריך הואה שלישי ושביעי לא קשיא הא דאסח דעתיה מת הא דאסח דעתיה מטמא שרץ טמא שרץ טמא מעלייא הוא הערב שמש בעי ^(ב) ועוד אפילו תרומה נמי ד"א"ר ירמיה באומר גשמרתי מדבר המטמאני ולא גשמרתי מדבר הפוסלני ומי איכא נטירותא לפלגא אין והתניא ^(ג) עודהו הסל על ראשו ^(ד)

טבול יום פרק שנים עשר זבחים

צמ.

ב א מיי פ"י מהל' משה"ק הלכה יד:
י ב מיי שם הלכה כ:
ג מיי שם ופי"ג מהל' בילמ' המקדש הלכה ו ח
יא ד מיי פ"י מהל' משה"ק הלכה ז:
יב ה מיי שם הלכה כ:
יג ו מיי פ"י"ג מהלכות אבות הטומאה הלכה טו:
יד מיי פ"י"ג שם הלכה ג:
יד ח מיי פ"י"ג שם הלכה טו:

תורה אור השלם

- הבחון המחמא אתה יאכילנה בנקוס קדש תאכל בחציר אהל מועד:
- כל זכר בבגדיה יאכל אתה קדש קדשים הוא:
- ויקרא ו, יט
- ויקרא ו, כב

גהרות הב"ח

(א) גב' לא שנת מה לי בעל מום ומה לי צעל מוס והוא טמא או דלמא: (ב) רש"י ד"ה קטן וכו' בסופיה וכו' כל זכר כתיב כל זכר כבהנים יאכל הס"ד ואח"כ מ"ה יחלקנה וכו' חולק הס"ד ואח"כ מ"ה לרבות: (א) ר"ה או דלמא וכו' אין נאכלין הס"ד ואח"כ מ"ה כאן כשטבל ממני' דקמני:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מדבר וכו' לקדש אבל לא לתרומה, עדיין יקשה למ"ד הסם כין לקדש כין לתרומה:

מוסף רש"י

כהן גדול מקריב אונן, דרחמנא כשייה דכתיב לאביו ולאמו לא יטמא ומן המקדש לא יאח ולא יחלל וגו', ודרשין לה כשמינת קדשים (לעיל טז.) מתח אביו ואמו שאיך זריך ללאת מקדשות כלל ויוסלן להיות עומד ומקריב, כי לא חילל עבודתו כבך (ויחא יג: ובצ"י ב"ק קי: ולעיר טז.) ואינו אוכל, שאל הותרה כלן אלא עבודה, וקדשים אסורין לחון קל וזומר ממעשר הקל שאמרה מורה לא אכלתי בלוגי ממני (ויחא שם), לומר אע"פ שהאח חליק מן הדיוטות לעין הקצרה, שזה הוא לו לענין אכילה (שם עג.) ואינו חולק לאכול לערב, כשתסמלן אניתו, דלעניות לילה דרענן, דלעניות דלוריימא אינו אלא יוס מיתב, דכתיב (עמות ח) ואחריית כיוס מר, אלתא אין מיריות אלא יוס אחר (ב"ק שם:); אונן, שאל טמא וז שטעל ליוס שעיני לפסירתו והעריב שמשו ולמחרת הוא קרוי מחוסר כפורים שעדיין נגר טהרות מלויס בקרבתו: צריבין טבילה, לאחר שהניא קרבתו אס' ללא לאכול קדש וגמ' מפרש טעמא (חגיגה כא.) הסל, של מלטים (שם כ:):

שיטה מקובצת

תוס' (מעמ' הקדס) ד"ה טבול יוס, והיה דבסן השורף את הפרה כו, יצ"י ע"י צפי' המעשה של ר"ש במס' פרה יח':

עין משפט ונר מצוה